

РЕШЕНИЕ

№ 5463

гр. София, 15.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Георги Бозуков

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоил Томов, като разгледа дело номер **6414** по описа за **2020** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Н. П. Т. против Решение № 59602/06.03.2020г. на Софийски районен съд/СРС/ по НАХД № н.а.х.д.№ 6004/2019 год., с което е потвърдено Наказателно постановление №871/24.02.2019г., издадено от началник 01 РУ-СДВР.С последното на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на хиляда лева, на основание чл.25, ал.1 от ЗООРПСМ, за нарушение по чл.21, т.6 от същия закон. Решението се обжалва, като незаконосъобразно, по съображения за допуснати съществени процесуални нарушения при анализа на събраните по делото доказателства. Иска се неговата отмяна и отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, чрез процесуалните си представители поддържа жалбата. Претендира сторените по делото разноски.

Ответникът – редовно призован, не изпраща представител. Представя писмени бележки. Моли касационната жалба да бъде отхвърлена, а решението на СРС -

потвърдено. Претендира сторените по делото разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е допустима.

Разгледана по същество е основателна. Съображенията за това са следните:

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление №871/24.02.2019г., издадено от началник 01 РУ-СДВР, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на хиляда лева на основание чл.25, ал.1 от ЗООРПСМ за това, че на 24.02.2019год., около 15,00 часа, в [населено място], на Национален стадион „В. Л.“, находящ се на [улица], по време на провеждане на футболна среща, между отборите на П.“Л.“ и П.“Ц.-С.“, в сектор „В“, хвърлял предмети - снежни топки по длъжностни лица, ангажирани в охраната на спортното мероприятие - нарушение по чл.21, т.6 от ЗООРПСМ.

От фактическа страна, съдът е приел за установено, че на 24.02.2019год., св.И. / инспектор при 04 с-р, ОПКП, СДВР /, бил част от екип по охрана на футболна среща, между отборите на П.“Л.“ и П.“Ц.-С.“, провеждаща се на Национален стадион „В. Л.“, в [населено място], на [улица]. Същият се намирал в сектор „В“, близост до сектор „Г“. Около 15ч. И. забелязал две лица от мъжки пол, да хвърлят снежни топки по длъжностни лица, ангажирани в охраната на спортното мероприятие. Св.И. последвал нарушителите извън стадиона и ги спрял за полицейска проверка. От представена му лична карта установил, че едно от тях е жалбоподателят. За така възприетото от него поведение на Н. П. Т., св.И. съставил докладна записка и предал последния на св.Х. /пол.инспектор при 01 РУ-СДВР/. Последният съставил акт за установяване на административно нарушение срещу жалбоподателя, подписан от последния с вписването, че не е хвърлял снежни топки. Въз основа на АУАН, на същата дата е издадено и процесното наказателно постановление.

Фактическата обстановка актосъставителят и наказващият орган квалифицирали като нарушение на чл.21, т.6 от ЗООРПСМ.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо, но неправилно.

От правна страна Софийски районен съд е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до ограничаване правото на защита на санкционираното лице.

По съществуващото на нарушението, съдът е счел, че същото е безспорно установено.

Касационната инстанция не споделя извода на първоинстанционния съд, че при съставянето на АУАН и при издаването на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения.

При съставяне на акта за установяване на административно нарушение не е спазена императивната разпоредба на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. Същата съдържа задължение актът да се състави в присъствието на свидетели, които са присъствали на самото нарушение или на неговото установяване. Горното представлява основно правило, чието неспазване е допустимо, само при изрично посочени предпоставки, което прави приложението на останалите алинеи субсидиарно. Безспорно е, че със съставянето на акта за установяване на административно нарушение се поставя началото на административнонаказателното производство. Поради тази изключително важна функция, законодателят, като гаранция за обективност, е поставил изискване това да става в присъствието на свидетели- очевидци на извършването или такива на установяването. Сравнението на разпоредбите на алинея 1 и 3 на чл. 40 ЗАНН ясно показва различните изисквания, които законодателят поставя към съставянето на акта за установяване на административно нарушение тогава, когато има свидетел на извършването или на установяването (разкриването) на нарушението и тогава, когато няма нито един от двата вида свидетели. Само тогава, когато няма свидетели, присъствали при извършването или при установяването на нарушението, законът изисква актът за установяване на административно нарушение да бъде съставен в присъствието на двама други свидетели – чл. 40, ал. 3 ЗАНН. Последните са свидетели единствено на съставянето на акта. / в този см. Решение № 1891 от 12.02.2019 г. по адм. д. № 8568 / 2017 на Върховния административен съд/. Подобно становище е застъпено и в Постановление № 10 от 28.IX.1973 г., Пленум на ВС, съобразно което, при наличие на очевидци на нарушението или на неговото констатиране в акта за установяване на административно нарушение да не се посочват за свидетели други лица, присъствали само при съставянето му, тъй като това затруднява дейността на административнонаказващите органи и съдилищата при разкриване на обективната истина.

От съдържанието на АУАН, поставил началото на административнонаказателното производство, не е видно качеството на единствения свидетел по него – В. Г. - присъствал при извършването, при установяването на нарушението, или участвал при съставяне на акта. Последният не е посочен като такъв и от наказващия орган в хода на съдебното следствие, чиято е тежестта за доказване на административното обвинение.

В хода на производството пред съда е установено, че актосъставителят също не е очевидец на нарушението. Последното е констатирано от свидетеля И., който присъствал на футболната среща, като част от екипа, осъществяващ охраната на стадиона.

При тези обстоятелства, и с оглед времето и мястото на извършване на нарушението – през светлата част на деня, на стадион, в присъствието на хиляди зрители и стотици

служители- обезпечаващи провеждането на мероприятията, съдът намира за безспорно, че са налице очевидци на извършването на нарушението, които биха могли да бъдат установени и в тяхно присъствие да бъде съставен актът за нарушение. Като не е сторил това, контролният орган е проявил формализъм и е допуснал съществено процесуално нарушение, довело до ограничаване правото на привлеченото към отговорност лице да узнае въз основа на какви доказателства по отношение на него се образува административнонаказателно производство. Последното е още по-съществено и с оглед на изрично направеното възражение от страна на жалбоподателя при връчване на акта, че не е автор на вмененото му противоправно деяние.

Настоящата инстанция намира, че констатираното нарушение е от характера на абсолютните, доколкото опорочава административнонаказателното производство от неговото начало. Като такава, същото е основание за отмяна на наказателното постановление. Първоинстанционният съд не е констатирал този пропуск, с което е допуснал съществено процесуално нарушение, съставляващо предпоставка за отмяна на постановения съдебен акт.

Освен това, настоящата инстанция установи, че извън вниманието на решаващия съд е останало обстоятелството, че наказващият орган, преди да издаде НП не е обсъдил направеното в АУАН възражение, като при необходимост извърши разследване. Този пропуск е съществен, не само защото е довел до ограничаване правото на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице своевременно да изложи доводи, да ангажира доказателства и да поиска събирането на такива, но и на практика, в конкретния случай до недоказаност на административното обвинение.

В хода на съдебното следствие са ангажирани гласни доказателствени средства – показания на двама свидетели- очевидци, които дават противоречиви показания. Единият от тях – св. Д., отрича категорично жалбоподателят да е хвърлял предмети по длъжностни лица. Вторият от тях – св. И., заявява обратното. По отношение на И. защитата е ангажирала доказателства, с цел установяване неверността на изнесените от него факти - препис от съдебен протокол по друго производство, отразяващ проведен разпит на същия свидетел. Съдът е приобшил въпросното доказателство. Вместо обаче, същото да обоснове провеждане на допълнителни процесуални действия – събиране нови доказателства, евентуален преразпит на свидетеля И., провеждане на очна ставка и др., от страна на съда е извършен анализ на гласни доказателства, които не са събрани пред него, в условията на устност и непосредственост, по предвидения процесуален ред. Отделен е въпросът, че съдът безкритично е игнорирал съществени неточности и вътрешни противоречия в посоченото от свидетеля досежно собственото му местоположение, поведението на жалбоподателя, времето на извършване на деянието и последователността и мястото на извършване на проверката.

Необосновано от доказателствата по делото е и становището на съда досежно заинтересоваността на другия свидетел – Д., послужило като основание показанията на последния да не бъдат кредитирани. Обстоятелството, че същият се е намирал в „близки приятелски отношения“ с жалбоподателя / междувпрочем подобно твърдение в посоченото от свидетеля няма/, не е основание достоверността на неговите

показания да бъде изключена априори. Последното може и следва да стане едва след извършване на задълбочен анализ на доказателствената съвкупност, какъвто не е направен.

Предвид изложеното, съдът намира, че събирането и обсъждането на достатъчно и надлежни доказателства е било наложително. Същото е било необходимо и с оглед преценка обществената опасност на конкретното деяние, на дееца и съобразяване вида и размера на евентуалната санкция.

В заключение, настоящата инстанция намира извода на първоинстанционния съд за безспорна установеност на противоправното деяние и неговото авторство, за направен при превратен анализ на доказателствената съвкупност. Последното представлява допуснато от съда съществено процесуално нарушение и като такова – допълнително касационно основание за отмяна на атакуваното решение.

С оглед горните мотиви, съдът приема, че атакуваното решение е неправилно и като такова, следва да бъде отменено. Вместо него следва да бъде постановено друго, с което обжалваното НП – отменено.

При този изход на спора, претенцията на касатора за присъждане на разноски се явява основателна . Доказателства обаче, за сторени такива не са представени. Ето защо, разноски не следва да бъдат присъдени.

По изложените съображения, и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 59602/06.03.2020г. на Софийски районен съд/СРС/ по НАХД № н.а.х.д.№ 6004/2019 год., с което е потвърдено Наказателно постановление №871/24.02.2019г., издадено от началник 01 РУ-СДВР .

Вместо него

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №871/24.02.2019г., издадено от началник 01 РУ-СДВР.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

